

# תתיו הלבות עירובין שפורשפו

שעוברת דרך עליהם בשבת<sup>177</sup> ואפילו אין לה פתח למבוי אחר לעבור דרך עליו לרשות הרבים<sup>178</sup>;

## ש'פו שותפין במבוי צריכים לערב בהצירות וכו' ב' סעיפים:

**א** המשותפים במבוי צריכים לערב בהצירות<sup>א</sup> בכל חצר שיש בה ב' בתים<sup>ב</sup> ואע"פ שהם מעורבים ומשותפים כבר אין סומכין על שיתוף זה בחצר שלא עירבו בה כדי שלא ישכחו התינוקות שבחצר זו תורת עירובין שהרי אין התינוקות מכירים מה נעשה במבוי<sup>ד</sup> ויאמרו אבותינו לא עירבין<sup>ה</sup>.

אבל הצרות הפתוחות זו לזו אינם צריכים לערב זו עם זו ששיתוף המבוי מחברן ומטלטלין מזו לזו בין דרך המבוי בין דרך פתוחיהם<sup>ו</sup>.

ואם נשתתפו במבוי בפת סומכים עליו בהצרות ואין צורך לערב כל חצר לעצמה<sup>ז</sup> לפי שהתינוקות מכירים בפת<sup>ח</sup> שנשתתפו בה במבוי שמתוך שהפת היא חיי האדם עיניהם תלויות בה<sup>ט</sup>.

ולכן אין נוהגין עכשיו לעשות עירובי הצרות בשום חצר שיש בה בתים הרבה לפי שסומכין על השיתוף שבבית הכנסת הנעשה מפת שמועיל גם להצרות<sup>י</sup> אם מותר לטלטל מהן לבית הכנסת<sup>יא</sup> ולכן נוהגין לתלותו בבית הכנסת<sup>יב</sup> כדי שיהא מפורסם לתינוקות<sup>יג</sup>.

**ב** מבוי שעירובו כל הצרות שבו כל חצר לעצמה ואחר כך נשתתפו כולן במבוי כיון או מן אחר שאינו פת ושכח אחד מכני החצר ולא עירב עם בני הצירו לא הפסיד כלום<sup>יד</sup> שהרי כולם נשתתפו במבוי ועל השיתוף סומכין ולא הצריכו לערב בחצר עם השיתוף אלא שלא לשכח התינוקות והרי עירבין<sup>טו</sup> (בהצרות<sup>טז</sup> וגם בחצר זו עירבו) (רוב בני החצר<sup>יז</sup> ומפני המיעוט שלא עירבו לא תשתכח תורת עירוב).

ואם שכחו כולם מלערב בהצרות אם אין מקפדין על פרוסתן<sup>יח</sup> שבבתיהם<sup>יט</sup> אם זה יאכל משל זה (כשעורב ב' סעודות של עירוב) הרי הן כמעורבין וסומכין על השיתוף שבמבוי בשבת ראשונה בלבד ואין מתירין להם דבר זה אלא מדוחק;

**ח** רמב"ם שם. ש"ע.  
**ט** ב"י ד"ה אבל הרמב"ם. למוש.  
**י** לרבוש. ט"ז ס"ק ב.  
**יא** ע"י סוסי' ששה וסוסי' ס"ג.  
**יב** אגור ס"י תרס"א. בשם ש"ת מדר"ל החרשות ס"י לח סוף אות א. הובא בב"י סוף"י שם.  
**יג** ש"ת מדר"ל שם. למוש שם.

**יד** חושן נט', ב. ובגמרא שם שבה מודה אף רבי מאיר. רמב"ם פ"ה ה"ג. ובגמ"ל שם ה"ד דמיוי בין או בדברים אחרים.  
**טו** גמרא שם. רמב"ם שם.  
**טז** רמב"ם שם (משמע שהפירוש הוא – "רוב החצרות").  
**יז** רע"ב פ"י מ"ח ד"ה מותרים כאן וכאן.  
**יח** ירושלמי פ"י ה"ה. רמב"ם פ"ה ד"ה. מ"א ס"ק א.  
**יט** דמ"ט שם. ב"י ד"ה אבל הרמב"ם.

**קלג** תוס' שם ס"ה דפנימית. פסקי ר"א"ו פ"ה ד"ה אות ו. שלתי גבורים (יה' א) אות א. וכו"ה לקמן שם.  
**קלד** ראה לקמן ס"י שצב סוף ס"ו דמועיל אפילו לא עירבה חצר לעצמה.

### סימן שפ

**א** חושן נט', ב. ובגמרא שם שהיא רכבי מאיר כברייתא ע"א. ב. רמב"ם פ"א ה"ט. ריעה האי' בשו"ע. מ"א.  
**ב** כ"לעיל ס"י שם ס"ו.  
**ג** ברייתא נ"א. ב. משנה פ. ב. רמב"ם שם. ש"ע.  
**ד** רמב"ם וש"ע שם.  
**ה** ברייתא שם.  
**ו** רש"י ע"א. ב. ד"ה ד"ה מערבין בהצרות. בית. ט"ז ס"ק א.  
**ז** מ"א ס"ק ב. דג"א בשו"ע.  
**ז** גמרא שם (כמאן דאמי רבפת כולי' עלמא מרוד רבכרא מנ). רמב"ם דיעה האי' בש"ע שם.